

עת"א 15180/01/18 - עאיד צאלח נגד שרות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 15180-01-18 סלאח(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר

בפני	כבוד השופטת עמיתה ק. רג'ניאנו
העותר	עאיד צאלח
נגד	
המשיב	שרות בתי הסוהר

פסק דין

1. העותר נדון ל-3 שנות מאסר בגין הרשעתו בעבירות סמים.

נושא מאסרו מפרברואר 2017. תום מאסרו ינואר 2020. מסווג לקטגוריה א'.

פרופיל אלמ"ב.

2. העותר מבקש לשנות סיווגו מקטגוריה א' לקטגוריה ב/1 לצורך שילובו בסבב חופשות.

3. נטען כי אין ממש בסיווגו של העותר בקטגוריה א' משום הרשעתו בעבירה של תקיפה סתם כלפי גרושתו, אירוע משנת 2015 שהסתיים בהודאה והוטלו עליו מאסר על תנאי וקנס.

4. בכתב התשובה שהוגש לישיבה ביום 7.3.2018, נטען כי ועדת אלמ"ב טרם התכנסה בעניינו וטרם מסרה המלצותיה.

5. לדיון הנדחה ביום 16.4.2018 הוגשה חוות דעת ועדת אלמ"ב לרבות חלקה החסוי. ב"כ המשיב סמכה התנגדותה על האמור בחוות הדעת וטענה כי עמדת הוועדה נחרצת לאור האמור בחלקה החסוי של חוות הדעת.

6. ב"כ העותר טען כי משלא הוצגו פרוטוקול ועדת קטגוריות ועמדת גורמי הטיפול, יש לדחות

את הדיון על מנת שתוגש החלטה מנהלית מתוקנת של ועדת קטגוריות.

7. בדיון הנדחה ביום 23.5.2018 עתרו ב"כ הצדדים לדחייה נוספת על מנת שתיבדק טענת העותר לגבי קיומו של מסמך נוסף שלטענתו הוכן על ידי עו"ס בשועפט ולא הועבר לועדת אלמ"ב ועל מנת שתוגש החלטה מנומקת של ועדת קטגוריות, שלא הוכנה, חרף החלטת בית המשפט מיום 16.4.2018.
8. לדיון הנדחה ביום 13.6.2018, צורפה חוות דעת עדכנית של ועדת אלמ"ב מיום 3.6.2018 ממנה עולה כי על פי התרשמות הועדה, העותר בעל דפוסי התנהגות אלימים הבאים לידי ביטוי גם במאפייני העבירות בגין ריצה מאסרים בעבר. ממזער באלימות כלפי גרושתו וממזער מחומרתן ומציג עמדות תרבותיות כלגיטימציה להתנהגותו.
- הועדה לא שללה הישגות התנהגותו הפוגענית כלפי גרושתו ועל כן לא המליצה על יציאתו לחופשות.
9. גורמי הטיפול לא המליצו על יציאותיו לחופשות.
10. ועדת קטגוריות שבה ופנתה בעניינו של העותר, לסיווג קטגוריה, והחליטה לא לשנות סיווגו, לאור הסכנה הנשקפת לקורבן העבירה.
11. נטען על ידי ב"כ המשיב, כי החלטת המשיב התקבלה על יסוד שיקולים ענייניים והעותר לא הצביע על פגם שנפל בהחלטה המצדיק התערבותו של בית המשפט. הוגש לבית המשפט חלקה החסוי של חוות דעת ועדת אלמ"ב.
12. ב"כ העותר תקף את החלטת ועדת הקטגוריות וטען כי ההחלטה לוקה בחסר משלא נשקלו מכלול השיקולים כמו התנהלותו החיובית של העותר במהלך תקופת מאסרו, היעדר דו"חות משמעת, היעדר חמ"ן, פעילותו של העותר בקבוצות חינוכיות, הקבוצות הטיפוליות בהן השתתף והטרגדיה שפקדה אותו בחודש ינואר, עת בנו נהרג בתאונת דרכים.
13. לאחר מספר ישיבות, במהלכן הובאו בפני בית המשפט מכלול הנתונים הרלבנטיים לעתירה, לרבות שתי חוות דעת של ועדת אלמ"ב, על חלקן הגלוי והחסוי, עמדת גורמי הטיפול והחלטת ועדת קטגוריות ושמיעת טיעוני ב"כ הצדדים, דין העתירה להידחות משלא מצאתי כי נפל פגם בהחלטת הרשות.
14. מרבית השיקולים שמנה ב"כ העותר שלשיתו לא נשקלו על ידי ועדת קטגוריות, לא נפקד מקומם מחוות דעת אלמ"ב וחוות דעת גורמיה טיפול, שהיו בפני ועדת קטגוריות.
- בענייננו, המידע הרלבנטי ביותר, הוא זה המפורט בחלקה החסוי של חוות דעת אלמ"ב. המלצת ועדת אלמ"ב נסמכת בעיקרה על האמור בחלק החסוי ולא על כתב האישום משנת 2015 במסגרתו הורשע העותר בעבירה של תקיפה סתם שביצע כלפי גרושתו.

אין להמעיט מחשיבות השיקולים שמנה ב"כ העותר, אלא שבמאזן השיקולים משקלם מועט.

סוף דבר - העתירה נדחית.

ניתן היום, ט"ז תמוז תשע"ח, 29 יוני 2018, בהעדר הצדדים.